

РЕШЕНИЕ

№ 16968

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8747** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 156 – 161 от данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за данък върху добавената стойност.

С жалба до Съда, вх. № 20941/21.08.2025 г. управителят на “БЪДЕЩЕ- НАДЕЖДА“ ЕООД е оспорил РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г., издаден от органи по приходите, при ТД на НАП - С., потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. с Решение № 642/01.07.2025 г. Дружеството – жалбоподател е представлявано от упълномощен адвокат С. Ж., който: поддържа жалбата; ангажира заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което не бе оспорено от процесуалния представител на ответника; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; представена е писмена защита.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнително е представена писмена защита.

Съдът приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди (л.л. 35-40 и л. 51 от делото) е възложена ревизия на „Бъдеще-Надежда“ ЕООД за определяне задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за периодите от 01.10.2023 г., до 31.01.2024 г. Ревизията е възложена със Заповед № Р-22221124002091-020-001/26.04.2024 г. (л. 39). Съставен е ревизионен доклад (л. 65 от делото), срещу който е подадено възражение, преценено като неоснователно. Издаден е процесният РА № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г. (л. 57, който е оспорен пред решаващия административен орган изцяло. Актът е потвърден с Решение № 642/01.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

С жалбата и с допълнително представената писмена защита се твърди: нищожност на ревизионния акт, поради нередовно връчване на заповедта за възлагане на ревизията - Заповед № Р-22221124002091-020-001/26.04.2024 г.; допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. приобщаване на писмени доказателства след изтичане на срока за провеждане на ревизията; материална незаконосъобразност на ревизионния акт.

През ревизираните данъчни периоди дейността на дружеството, според отразеното от органите по приходите е търговия на дребно с хранителни стоки-бърза закуска, на адрес в [населено място], [улица], като са цитирани и данни от Търговския регистър, съдържащи се в учредителния акт. Предметът на дейност, осъществяван в обекта на [улица] е приет и от решаващия административен орган. Тези констатации са от съществено значение, по отношение част от мотивите на РД, РА и Решение № 642/01.07.2025 г., за които ще стане дума по-долу.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосנוвали изводите си, са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия.

С ревизионния акт в тежест на търговското дружество за начислени задължения по Закона за данък върху добавената стойност, в общ размер на 477 435, 53 лв., включващ непризнато право на приспадане на данъчен кредит и задължение по чл. 85 ЗДДС, в размер на 410 783, 80 лв., и лихви - 66 651, 73 лв., за данъчни периоди от м. 10.2023 г. до м.01.2024 г., които са в обхвата на ЗВР.

За констатациите и мотивите, с които ревизиращият екип е обосновал изводите си Съдът, за целите на настоящото решение се ръководи от текстовете, изложени в РА и РД, но не изцяло от съдържанието на Решение № 642/01.07.2025 г., тъй като установява някои различия, по отношение излагане и интерпретиране на факти и изводи.

Задълженията, установени с РА са резултат от:

1. декларирани от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД продажби на „Л.-С.

ЕООД – издадени шест фактури с предмет „възнаграждение по договор“ и една фактура с предмет „авансово -плащане“, съответно с данъчна основа, в общ размер на 3 180 000 и ДДС, в общ размер на 636 000 лв. За тези фактури не са спори да са отразени счетоводно при издателя им и при получателя.

От „Бъдеще-Надежда“ ЕООД са представени счетоводни регистри, банкови извлечения и копие на сключен на 16.02.2023 г. договор с „Лог Сибيريا“ ЕООД (възложител“) и „Бъдеще-Надежда“ ЕООД (консултант) за предоставяне на консултантски услуги-проучване и изготвяне на мотивирано становище за ръста на цените, на основни строителни материали, суровини и горива, през периода м. 12. 2020 г. - м. май 2022 г., засягащи договори на възложителя, съгласно Приложение № 1. За изпълнение на задълженията по този договор „Бъдеще-Надежда“ ЕООД е сключило договор с подизпълнител - „Боал М инвест“ ЕООД, а то от своя страна с „М+Л Е.“ ЕООД, съответно изменяни с допълнителни споразумения, които са описани в т. 3.1 на РД. Взети са предвид от ревизиращите органи и обясненията от страна на „Лог Сибيريا“ ЕООД за това, че: дружеството има сключен договор с Министерство на отбраната-№ ВИ-06-11/30.05.2022 г. за извършване на дейности по строеж на военни подобекти в района на [населено място]; от сключването на договора до започване на строителството са извършени дейности, свързани с проектиране и получаване на разрешение за строеж, като през този период оферираниите цени на строителните материали и услуги значително се променили, вследствие на инфлационни процеси през 2022 г., което довело до приемане на Постановление на Министерския съвет № 290/27.09.2022 г. за одобряване „Методика за изменение на цената на договор за обществена

поръчка, в резултат на инфлация“; промяната на предварително заложените количествено стойностни сметки към договора с МО, спрямо актуалните цени на закупени материалите е подлежало на доказване и обосноваване от „Лог-Сибيريا“ ЕООД, за да получи индексирани стойности по договора с до 50% или с максимална допълнителна сума, в размер на 25 211 610, 49 лв.; дружеството получило такова одобрение през м. 10.2023 г. и МО разрешило издаване на фактура от „Лог Сибيريا“ ЕООД през м. 12.2023 г.; плащането по тази фактура, в размер на 7 199 186, 01 лв. за индексации по договора с МО е извършено на 19.12.2023 г., за което е приложена и хронология на сметка 411 „Клиенти – МО“. Признато е още от ревизиращите, че: „Лог Сибيريا“ ЕООД е притежавало лиценз за строителство на военни обекти, финансирани от НАТО; договорите за строителство, сключвани с МО са с големи мащаби и дълги срокове за изпълнение на строителство и/или реконструкция на самолетни писти, стопански постройки във военни подразделения, съоръжения за съхранение на горива и други; дружеството разполага с постоянно нает персонал - около 50 служители, както и с механизирани техника; за определени специализирани дейности са използвани подизпълнители и външни доставчици на оборудване.

Въз основа на гореизложените констатации и документи органите по приходите приели да игнорират наличието на облигационно правоотношение между „Бъдеще Надежда“ ЕООД и „Лог Сибيريا“ ЕООД, респ.-възникването на данъчно събитие, във връзка с издадените на второто дружество данъчни фактури, защото: не били ангажирани документи за изпълнение по консултантския договор с „Бъдеще Надежда“ ЕООД, удостоверяващи вида на извършените дейности, участие на специалисти и формиране на цените, техническа документация за задания и за резултатите от извършването им. Според ревизиращите (цитат): „е логично да се приеме, че страните са знаели, че „сделките“, с които обосновават правото си на приспадане на данъчен кредит не са реално извършени; при издаване на документ, без да е налице реално осъществена доставка, то същия (т) този документ е с невярно съдържание; издаването и използването от страна на получателя на фактура с невярно съдържание, с цел упражняване право на данъчен кредит може да се счита за част от данъчна измама, съгласно константната практика на С.; между участниците в сделките по покупко-продажба на консултантски услуги е налице предварителна договореност за създаване на привидни отношения, които да навеждат на извода, че сделката е действително осъществена; процесните доставки са фиктивни, налице е привидност, заобикаляне на закона и организираност на доставките с цел оправдаване преминаването на парични потоци между участниците и генериране на данъчен кредит“.

Подобни са мотивите, касаещи договора на „Бъдеще Надежда“ ЕООД с „Боал М инвест“ ЕООД и неговите подизпълнители. Становището им е, че: данъкът по фактурите от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД е неправомерно начислен, с оглед на което за получателя „Лог Сибيريا“ ЕООД не е възникнало право на приспадане ДК; определена е нулева данъчна основа, като ДДС, в размер на 552 000 лева е изискуем от издателя на фактурите, на основание чл. 85 ЗДДС.

2. Отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури с получател „Бъдеще-Надежда“ ЕООД.

А/ по две фактури, издадени от „БОАЛ М ИНВЕСТ“ ЕООД, с обща данъчна основа 725 000 лв. и с предмет „възнаграждение по договор“ е отказано право на ДК, в размер на 145 000 лв., за данъчни периоди м. 10.2023 г. и м.01.2024 г., отразени и в отчетните регистри по ЗДДС на доставчика. Касае се за договор, с който „Бъдеще-Надежда“ ЕООД е превъзложило задълженията си по консултантския договор с „Лог Сибيريا“ ЕООД. От „Боал М инвест“ ЕООД са предоставени: копия на фактурите; анализ на цените; счетоводни регистри; банкови извлечения, удостоверяващи цялостно плащане и доказателства за предходен изпълнител- „М+Л Е.“ ЕООД - договор от 01.09.2023 г. за предоставяне на консултантски услуги с идентичен предмет и два

анекса към него. Отчетено е още от ревизиращите органи, че: на „Боал М инвест“ ЕООД е извършена ревизия за процесния период (РА №P-22221524002100-091-001/10.12.2024 г.), с установявания, че процесните продажби към „Бъдеще Надежда“ ЕООД са декларираны; в ревизионната преписка за „Боал М инвест“ ЕООД е налични и доказателства за извършена насрещна проверка на „М+Л Е.“ ЕООД, от което дружество били предоставени копия от два граждански договора и отчети към тях; едно от лицата било наето по трудово правоотношение от „33 КОНСУЛТ“ ЕООД, свързано с „Боал М инвест“ ЕООД.

Ревизиращият екип (споделено и от ответника) приел да не са извършени реални доставки на услуги, защото не били представени „доказателства за вида на консултантските услуги и дейности, за лицата, основанието и резултата от извършването им; „Боал М инвест“ ЕООД не е разполагало с обективна възможност да достави процесните услуги, тъй като нито от прекия доставчик, нито от неговия предходен такъв са ангажирани доказателства, сочещи лицата, извършили услугите, тяхната квалификация, къде и как е извършена и предадена услугата“. Изводът е мотивиран и с констатациите, че: (РА, л. 59 и сл. от делото): „договорът за предоставяне на консултантски услуги, сключен между „Бъдеще-Надежда“ ЕООД (възложител) и „Боал М инвест“ ЕООД е подписан на 08.09.2023 г. от Б. Р., в качеството на управител, но същият не е разполагал с представителна власт, понеже е станал едноличен собственик и управител, считано от 15.09.2023 г., като това обстоятелство било вписано в ТР на 20.09.2023 г.; договорът за извършване на консултантската услуга сключен между подизпълнителя „М+Л Е.“ ЕООД и „Боал М инвест“ ЕООД е с дата 01.09.2023 г., т.е. предхожда сключването на договора за възлагане на консултантската услуга, сключен между „Бъдеще-Надежда“ ЕООД и „БОАЛ М инвест“ ЕООД – 08.09.2023 г. Тези факти, според органите по приходите „разколебават истинността на представените доказателства“. Според ревизиращите, от „Бъдеще-надежда“ ЕООД е следвало, но не са представени „доказателства колко и какви експерти са работили за изготвяне на крайния продукт от консултантския договор, колко време са работили, как е калкулирана цената на услугата и т.н., кое е наложило използването на посочените дружества като консултанти, при положение, че информацията необходима за индексацията на цените по ПМС №290/27.09.2022 г., с което е била одобрена МЕТОДИКА за изменение на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация е общодостъпна в информационната система „ИНФОСТАТ“ на НСИ“.

Б/ отказан е ДК 200 000 лева по фактура, издадена от „АМ КОР БГ“ ЕООД, с предмет „Консултантски услуги“.

В РД, в РА и в решението на ответника е записано, че: са представени от „Бъдеще- Надежда“ ЕООД фактурата, банкови извлечения и аналитичен доклад към договор за предоставяне на консултантски услуги, от 11.09.2023 г., с предмет „Сравнителен анализ, обработка и проучване на ръста на цените на материалите и суровините и разходите в строителния сектор“; не е представено копие на договор от 11.09.2023 г. В представената от ответника преписка обаче, вкл. в двете папки – приложения Съдът не намери фактурата, банкови извлечения и аналитичен доклад към договор за предоставяне на консултантски услуги, от 11.09.2023 г., с оглед на което не е ясно, въз основа на какви обективни данни ревизиращите органи по приходите са изградили заключенията си. Отбелязано е, че на „Ам Кор БГ“ ЕООД „е извършена насрещна проверка, в хода на която не са представени изисканите документи“. Налични са в папка-приложение № 1 (л.л. 318-329) искане за извършване насрещна проверка, ИПДПО, протоколи за посещение на декларираните адреси, които документи Съдът ще обсъди допълнително, по същество. Изследвана е подадена от „Ам кор БГ“ ЕООД ГДД по чл. 92 ЗКПО, която не е приложена и за която не е посочено за коя година е. Изследван е и дневникът за покупки, в който са отразени

само фактури от „Миленита комерс 2023“ ЕООД (дерегистрирано по ЗДДС). Посочено е, че на „Ам кор БГ“ ЕООД била извършена ревизия по ЗДДС за периода от 01.07.2023 г. до 31.10.2023 г., приключила с Ревизионен акт № Р-22220423007120-091-001/03.10.2024 г. (без данни за влизане в сила), според който дружеството не разполага с персонал и активи, с които да извърши фактурираните услуги към клиента си. Според мотивите от РА, „не са представени документи за приемане, респективно предаване на конкретно извършена работа, и не е уточнен характерът на извършената работа; не е представена информация кои лица са извършили услугите, и притежават ли необходимата професионална квалификация, какъв е вида на извършените услуги; не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи-материали, труд и др.; за установяване на естеството на извършените от „Ам кор БГ“ ЕООД услуги е необходимо да се анализират не само договорите, въз основа на които са извършени услугите, а и съпътстващите доставките документи, в т.ч. справки, доклади, приемо-предавателни протоколи и други“. Тези данни са дали на ревизиращите основание за извода, че: „не може да се установи по безспорен начин, дали са извършени реално консултантски услуги; не може да се установи, че по издадената фактура от „Ам кор БГ“ ЕООД към „Бъдеще-Надежда“ ЕООД, включена в дневник за продажби м.10.2023 г. е извършена реална доставки на услуги, по смисъла на чл. 9 от ЗДДС“.

В/ не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, както следва:

1. за наем и придобиване на леки автомобили: 25 947, 35 лв. по две фактури, издадени от „Хоум стандарт“ ООД, с предмет авансово плащане за МПС „Порше Панамера“, за данъчен период м. 10.2023 г.; 35 830,18 лв. по три фактури, издадени от „Промосейл“ ЕООД, с предмет „аванс и наем“, за данъчни периоди м. 10.2023 г., м.11.2023 г. и м. 12.2023 г.

Според Предварителен договор от 13.10.2023 г. за покупко-продажба на МПС „Бъдеще-Надежда“ ЕООД се ангажираше да закупи от „Хоум стандарт“ ООД автомобил „Порше Панамера“, на стойност 117 600 евро, с включен ДДС. Автомобилът, предвид представения протокол е предаден на купувача, на 01.03.2024 г. Ревизиращите органи извършили справка за автомобила и установили, че същият е регистриран на 01.11.2023 г., на името на „Х. стандарт“, но „към настоящия момент“ (неуточнен в РД, РА и от ответника) регистрацията „не е прехвърлена на „Бъдеще-Надежда“ ЕООД. Правото на данъчен кредит е отказано на основание чл. 68, ал. 1, вр. чл.70, ал. 1, т. 4 ЗДДС, с цитиране текстовете на чл. 70, ал. 1 т. 4 и т. 5, ал. 2 с.з. и дефиницията за „лек автомобил“ - § 1, т. 18 ДРЗДДС.

По три фактури от „Промосейл“ ЕООД за наем на лек автомобил марка, „М. Б.“, модел G. 450 отказът на ДК (35 830,18 лв.) е обоснован с: информация от Агенция „Пътна инфраструктура“, Регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“, според която за периода от 14.10.2023 г. до 28.01.2024 г. процесното МПС (лек автомобил) се е движило извън С., по републиканската пътна мрежа на конкретно посочени дати, „предимно през почивни и празнични дни“; с факта, че от ревизираното лице не са представени доказателства (пътни листове, справки за изразходвано гориво по разходни норми, заповеди за командироване на лицето, управлявало автомобила), че МПС се е ползвало за дейността на дружеството и е носело икономически изгоди. Заключено е, че: автомобилът „е използван изцяло за лични нужди на управителя; не се доказва използването на стопанисваните леки автомобили за целите на извършваните от дружеството облагаеми доставки, по смисъла на чл. 69, ал. 1 ЗДДС.

2. за данъчни периоди от м. 10.2023 г. до м. 01.2024 г. отказът е за общо 707, 23 лв. по 25 фактури, издадени от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД за доставки на

горива, поради това, че: не са представени пътни листове, справки за изписано и изразходвано гориво по разходни норми на МПС и други документи, удостоверяващи използване в стопанската дейност на дружеството; по данни от АПИ товарен автомобил „Рено“ се е движел извън С. в съботни дни, само на 28.10.2023 г., 01.06.2024 г. и 27.01.2024 г. с локация [населено място] извор, като бил „позициониран“ в [община], където бил постоянният адрес на управителя, при липса на обекти на дружеството.

3. девет фактури в общ размер на ДДС 3 299, 04 лв., издадени от „Солис“ ЕООД; „Лъсков Стефан Димитров 2“ ЕООД; „Дикра метали“ ЕООД; „Ангро трейд“ ООД; „Белвиа“ ЕООД; „Баухаус България“ ЕООД за доставка на материали - ремонт, описани по документ, контрагент, с мотиви, че не е предоставена информация за влагане на материалите, за ремонт на обект или ползването им за последващи облагаеми доставки, като е отчетено също, че: „Лъсков-Стефан Димитров 2“ ЕООД извършва доставка на бетон и подобни разтвори от Бетонов възел в [населено място], „Белвиа“ ЕООД има регистриран търговски обект [населено място], [община], т.е. - извън [населено място], където е седалището на ревизираното лице; „Бъдеще-Надежда“ ЕООД придобило недвижими имоти в [населено място] през м. 10.2023 г. от „Аполо естейтс“ ЕООД, като в НА е отразен етап „груб строеж“, следователно не е имало необходимост от ползване на бетон, мрежа, железни елементи и други, за извършване ремонт на закупените недвижими имоти.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД намира оспорения РА № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г. за частично неправилен и незаконосъобразен, предвид следните мотиви.

Относно възражението за нищожност на РА, поради нередовно връчване на ЗВР № Р-22221124002091-020-001/26.04.2024 г.

Според разпоредбата на чл. 112, ал. 1 ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизия, която (чл. 313, ал. 1 ДОПК) определя съществени елементи, сред които и ревизирания период, срока за извършване на ревизията. Тези елементи са свързани пряко с правото на ревизираното лице да осъществи защитата си - да бъде информирано за решението на органите по приходите за извършване поредица от регламентирания фактически и правни действия, за състава на ревизиращия екип, за обхвата на ревизията и срока за приключването ѝ. Нормата на чл. 113, ал. 2 е императивна и постановява, че ЗВР се връчва на ревизираното лице, от което следва (арг. и от чл. 114, ал. 1 ДОПК), че връчването е задължителна предпоставка за започване на ревизионното производство.

С Решение № 642/01.07.2025 г. ответникът е потвърдил ревизионния акт, като относно възражението за нищожност и това за допуснати съществени процесуални нарушения е изложил следните мотиви, а именно (цитат): „ЗВР е връчена по реда на чл. 32 от ДОПК; извършени са две посещения на декларираните адреси за кореспонденция и по чл. 8 от ДОПК, документиран с протоколи №1996324/30.05.2024 г., № 1996328/20.06.2024 г., № 1996330/20.06.2024 г., при които не е открит управителя на дружеството, нито упълномощено лице за връчване; изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК № Р-22221124002091-С32-001/21.06.2024 г., изпратено на деклариран електронен адрес, на хартиен носител с лицензиран пощенски оператор и публикувано в интернет - страницата на НАП; същото е поставено на видно място на таблото за съобщения в

ТД на НАП С., Офис „К. поляна“ на 21.06.2024 г. и свалено на 08.07.2014 г.; в определения 14-дневен срок от публикуването на съобщението лицето не се е явило, поради което на основание чл. 32, ал. 6 от ДОПК основателно е прието, че ЗВР е редовно връчена; настоящата инстанция не установява пропуски в разписаната в ДОПК процедура; неоснователни са и доводите на жалбоподателя за извършени процесуални действия след изтичане на срока за ревизията - до 06.12.2024 г.; на органите по приходите е предоставена законова възможност, доказателства, които са в интерес на лицето и биха дали възможност да защити правата си, да се събират до пълно приключване на ревизионното производство, т. е. до датата на съставяне на РА, включително и при административното оспорване на акта“. С разпоредбите от Глава Шеста ДОПК – „Съобщения“ (чл. чл. 28-33) са регламентирани начините за връчване на съобщения в административното производство по същия кодекс, изискванията за удостоверяване на връчването, особените правила за връчване, връчване, посредством прилагане към данъчното досие. Дефинирано е (чл. 28, ал. 1) понятието „адрес за кореспонденция“. Разпоредбите на чл. 32 ДОПК, предвид съдържанието им и с оглед систематичната им позиция следва да бъдат приемани като норми, регламентиращи извънреден способ за връчване, т.е. – тогава, когато след изпълнение на всички изисквания на предходните текстове съответното съобщение (заповед, акт, документи и пр.) не е било връчено по причини, независещи от приходните органи. Елементите от фактическия състав на чл. 32 ДОПК са в кумулативна връзка и логическа последователност. Основание за връчване по този ред (чрез прилагане към досието) е „лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа“ да „не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни“. „Обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват с протокол за всяко посещение на адреса за кореспонденция“ – чл. 32, ал. 2. Цитираните протоколи, обявления и пощенски разписки са налични в делото и установяват законосъобразно изпълнение на сложния фактически състав, установен с нормите на чл. 32, ал.ал. 1-6 ДОПК, с оглед на което Съдът приема, че ЗВР № Р-22221124002091-020-001/26.04.2024 г. е била редовно връчена.

Относно материалната незаконосъобразност на Ревизионен Акт № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г.

И. Ревизионният акт е незаконосъобразен и необоснован, в частта относно декларирани от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД продажби на „Лог-Сиберия“ ЕООД, предвид издадени шест фактури с предмет „възнаграждение по договор“ и една фактура с предмет „авансово -плащане“, във връзка с които ревизиращите определили нулева данъчна основа, като приели, че ДДС, в размер на 552 000 лв. е изискуем от издателя на фактурите, на основание чл. 85 ЗДДС.

Касае се за сключен на 16.02.2023 г. договор с „Лог Сиберия“ ЕООД (възложител“) и „Бъдеще-Надежда“ ЕООД (консултант) за предоставяне на консултантски услуги-проучване и изготвяне на мотивирано становище за ръста на цените, на основни строителни материали, суровини и горива, през периода м. 12. 2020 г. - м. май 2022 г., засягащи договори на възложителя, съгласно Приложение № 1. За изпълнение на задълженията по този договор „Бъдеще-Надежда“ ЕООД е сключило договор с

подизпълнител - „Боал М инвест“ ЕООД, а то от своя страна с „М+Л Е.“ ЕООД, съответно изменяни с допълнителни споразумения, които са описани в т. 3.1 на РД. Взети са предвид от ревизиращите органи и обясненията от страна на „Лог Сиберия“ ЕООД за това, че: дружеството има сключен договор с Министерство на отбраната-№ ВИ-06-11/30.05.2022 г. за извършване на дейности по строеж на военни подобекти в района на [населено място]; от сключването на договора до започване на строителството са извършени дейности, свързани с проектиране и получаване на разрешение за строеж, като през този период офериранияте цени на строителните материали и услуги значително се променили, вследствие на инфлационни процеси през 2022 г., което довело до приемане на Постановление на Министерския съвет № 290/27.09.2022 г. за одобряване „Методика за изменение на цената на договор за обществена поръчка, в резултат на инфлация“; промяната на предварително заложените количествено стойностни сметки към договора с МО, спрямо актуалните цени на закупени материалите е подлежало на доказване и обосноваване от „Лог-Сиберия“ ЕООД, за да получи индексирани на стойностите по договора с до 50% или с максимална допълнителна сума, в размер на 25 211 610, 49 лв.; дружеството получило такова одобрение през м. 10.2023 г. и МО разрешило издаване на фактура от „Лог Сиберия“ ЕООД през м. 12.2023 г.; плащането по тази фактура, в размер на 7 199 186, 01 лв. за индексации по договора с МО е извършено на 19.12.2023 г., за което е приложена и хронология на сметка 411 „Клиенти – МО“. Признато е още от ревизиращите, че: „Лог Сиберия“ ЕООД е притежавало лиценз за строителство на военни обекти, финансирани от НАТО; договорите за строителство, сключвани с МО са с големи мащаби и дълги срокове за изпълнение на строителство и/или реконструкция на самолетни писти, стопански постройки във военни поделения, съоръжения за съхранение на горива и други; дружеството разполага с постоянно нает персонал - около 50 служители, както и с механизирани техника; за определени специализирани дейности са използвани подизпълнители и външни доставчици на оборудване. Фактурите са отразени счетоводно при издателя им и при получателя. Освен тази констатация, според заключението на вещото лице (неоспорено от ответника): „жалбоподателят е отчетел приход по издадените фактури, както следва: дебит сметка 411 “Клиенти - „Лог-Сиберия“ ЕООД; кредит сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“; кредит сметка 4532 “Начислен ДДС продажби“; за отчитане на полученото плащане от клиента „Лог-Сиберия“ ЕООД по банков път, съгласно представени извлечения от О. (л.л.240-246) и счетоводни регистри, в счетоводството на „Бъдеще Надежда“ ЕООД са съставени следните счетоводни кореспонденции: дебит сметка 503 “Разплащателна сметка в лева“; кредит сметка 411 „Клиенти“- „Лог-Сиберия“ ЕООД; основният елемент от методиката са сравняване на стойности, изразени в проценти, приложими към подлежащите на изменение стойности на строително-монтажни работи, изпълнени през съответното тримесечие (закръглена до втори знак след десетичната запетая); доказването на промяната в заложените в предварителните КСС към договора с Министерство на отбраната цени на производител, спрямо актуалните, по които са закупени материалите за същите дейности, водещи до промяна, е трябвало да бъде доказано и обосновано от „Лог-Сиберия“ ЕООД, във връзка с което дружеството сключило договора с „Бъдеще Надежда“ ЕООД за набавяне на пълната информация, необходима за прилагане на приетата

методика, което да доведе до индексирание на договора между МО и „Лог-Сибيريا“ ЕООД; плащането по издадената фактура № [ЕГН]/13.12.2023 г., на стойност от 7 199 186, 01 лв. (без начислен ДДС), за индексации по Договор № ВИ-6-11/30.05.2022 г. е изпълнено на 19.12.2023 г. по банков път; приложения са: хронология на сметка 411 – „Министерство на отбраната – индексации, обект С.“; хронологични счетоводни разпечатки за взетите стопански операции, във връзка с доставките; сметка 401 – „Бъдеще Н.“, за 2023г. и 2024 г.; плащането на аванс през 2024 г. е свързано с последващи ангажименти на „Бъдеще Надежда“ ЕООД, свързани с индексирание на договора“.

Становището на ревизиращите органи е, че данъкът по фактурите, издадени от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД е неправомерно начислен, с оглед на което за получателя „Лог Сибيريا“ ЕООД не е възникнало право на приспадане ДК и е определена нулева ставка на данъка, като ДДС, в размер на 552 000 лева е изискуем от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД, на основание чл. 85 ЗДДС. Така, недопустимо изцяло игнорирали наличието на облигационно правоотношение между „Бъдеще Надежда“ ЕООД и „Лог Сибيريا“ ЕООД, респ. възникването на данъчно събитие, във връзка с издадените на второто дружество данъчни фактури, с доводи за липса на документи за изпълнение по консултантския договор с „Бъдеще Надежда“ ЕООД, удостоверяващи вида на извършените дейности, участие на специалисти и формиране на цените, техническа документация за задания и за резултатите от извършването им. Подобни са мотивите, касаещи договора на „Бъдеще Надежда“ ЕООД с подизпълнителя „Боал М инвест“ ЕООД и договора на второто дружество с неговите подизпълнители. Пренебрегнати са фактите (признати с РД и РА, и неоспорени от ответника), че „Лог Сибيريا“ ЕООД в крайна сметка е получило одобрение за размера на индексациите през м. 09.2023 г., като от страна на Министерство на отбраната е разрешено издаване на фактура от „Лог Сибيريا“ ЕООД през м.12.2023 г. - фактура № [ЕГН]/13.12.2023 г., на стойност от 7 199 186,01 лв. за индексирание на Договор № ВИ-6-11/30.05.2022 г., за което Л. С.“ ЕООД твърди да е използвало резултата от договора с „Бъдеще Надежда“ ЕООД.

Както нееднократно се изтъква в съдебната практика: „кадровата, материалната и техническата обезпеченост на доставчиците (в случая- подизпълнителят „Боал М инвест“ ЕООД и неговият подизпълнител „М+Л Е.“ ЕООД) не е елемент от фактическия състав за признаване правото на данъчен кредит на получателя на доставките, понеже техните действия/бездействие не подлежат на контрол от страна на получателя (решението на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-140/11, както и по дело С-18/13). Според първия диспозитив от решението по съединени дела С-80/11 и С-140/11 конкретно цитираните норми от Директивата за ДДС *„не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от данъка върху добавената стойност, на който е лице платец, длъжнимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки“*. По аргумент от втория диспозитив

на същото решение недопустимо за случая е обвинението в данъчна измама и обосноваване на отказ на ДК, поради това, че: а) възложителят „Лог Сиберия“ ЕООД и получател на данъчните фактури не е бил длъжен да се увери, че издателят има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е капацитет да извърши възложеното, изпълнил е задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност; б) въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в директивата за ДДС процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчно задълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател. В тази връзка не може да служат като основание за отказ мотиви, че липсват документи, удостоверяващи вида на извършените дейности, участие на специалисти и формиране на цените, техническа документация за задания и за резултатите от извършването им. В ревизионния акт приходните органи не са посочили конкретни елементи от фактическия състав на данъчна измама. От своя страна ответникът с решението си е изложил пространни мотиви, с които е доразвил такова обвинение. Доколкото обаче предмет на съдебния контрол е ревизионният акт Съдът, с позоваване на т. 49 от решението на СЕС по дело С-281/20 приема за недоказано това обвинение. Доказването изисква „глобална преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства, извършена в съответствие с установените в националното право правила за доказване“, в резултат на което се установи извършване измама с ДДС, съответно знание или задължение да знае, че сделката, която използва като основание за приспадане е част от такава измама. По отношение на „Лог Сиберия“ ЕООД не са посочени факти и доказателства, обосноваващи такъв извод. Фактите следва да са установени надлежно, но да не се основават на предположения, като в същото време данъчният орган дължи да определи точно елементите от фактическия състав на измамата, доказвайки измамни действия. Разсъжденията, че за „Лог Сиберия“ ЕООД не е било необходимо да възлага на „Бъдеще Надежда“ ЕООД представляват намеса в правото на последното да управлява търговската си дейност, както намери за добре.

Една от фактурите - № 14/25.01.2024 г. е с предмет авансово плащане, с ДДС – 84 000 лева, като според вещото лице: „Бъдеще Надежда“ ЕООД е отчело счетоводно приходи по всички, издадени на „Лог Сиберия“ ЕООД фактури; за отчитане на полученото плащане от клиента „Лог-Сиберия“ ЕООД по банков път, съгласно представени извлечения от О. (л.л.240-246) и счетоводни регистри, в счетоводството на „Бъдеще Надежда“ ЕООД са съставени следните счетоводни кореспонденции: дебит сметка 503 “Разплащателна сметка в лева“; кредит сметка 411 „Клиенти“ - „Лог-Сиберия“ ЕООД. Следователно, не е спорно, че възложителят „Лог-Сиберия“ ЕООД реално е заплатил стойностите по фактурите, вкл. по фактура № 14/25.01.2024 г. с предмет авансово плащане, като не се спори, че към моментите на плащанията всички параметри на доставките са били известни на страните, предвид наличието на договора, за който стана дума в началото. В потвърждение изпълнението на договора от 16.02.2023 г. между „Лог Сиберия“ ЕООД (възложител“) и „Бъдеще-Надежда“ ЕООД (консултант) за предоставяне на консултантски услуги (проучване и изготвяне на мотивирано становище за ръста на цените, на основни

строителни материали, суровини и горива, през периода м. 12. 2020 г. - м. май 2022 г., засягащи договори на възложителя, съгласно Приложение № 1) са представени частни документи (см. чл. 180 ГПК). Действително те не притежават автоматично обвързваща материална доказателствена сила, но не бяха оспорени от страна на ответника. Същите кореспондират със съответните счетоводни записвания и се подкрепят от заключението по проведените ССЧЕ., с оглед на което Съдът ги кредитира за обосноваване извода, че към момента на авансовото плащане всички елементи на бъдещите доставки са определени, а впоследствие спорните услуги, възложени с договора са реално извършени. Доводите, че наетият от „Бъдеще Надежда“ ЕООД подизпълнител „Боал М инвест“ ЕООД, съответно неговият подизпълнител „М+Л Е.“ ЕООД не са разполагали с ресурси за изготвяне анализи за цените на строителните материали, не държат сметка за т. 2 от диспозитива на решението на СЕС по дело С-324/11. Според чл. 168, б. „а“ от Директива 2006/112, за да се ползва от правото на приспадане е необходимо от една страна заинтересованият субект - данъчнозадължено лице и от друга - услугите, на които се основава това право да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице.

Получателят на фактурите, издадени от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД – „Лог-Сибيريا“ ЕООД (каса се по – горе) се е ползвал от предмета на доставка, който е отразен в тях, като няма данни не се твърди да е предявявал претенции към изпълнителя по договора. По време на настоящата ревизия не са събрани безспорни доказателства, въз основа на които може да се твърди и заключи, че ревизираното лице и „Лог-Сибيريا“ ЕООД са знаели или е трябвало да знаят (заедно и поотделно), че процесната сделка, с която се обосновава правото на приспадане ДК е част от данъчна измама. Напротив – налични са достатъчно обективни доказателства (признато и от вещото лице) за фактуриране, получаване и плащането на процесните услуги.

Предвид изложените мотиви РА е неправилен и незаконосъобразен в частта, относно декларираните от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД продажби на „Л.-С. ЕООД, документирани с издадени шест фактури, с предмет „възнаграждение по договор“ и една фактура с предмет „авансово -плащане“, съответно с данъчна основа, в общ размер на 3 180 000 и ДДС, в общ размер на 636 000 лв., във връзка с които ревизиращите органи са приели, че не е възникнало право на приспадане ДК, и определена е нулева ставка на данъка, а ДДС, в размер на 552 000 лева е изискуем от издателя на фактурите, на основание чл. 85 ЗДДС.

III. Относно отказа „Бъдеще-Надежда“ ЕООД да приспадне ДК, в размер на 150 000 лв. по две фактури (м. 10.2023 г. и м. 01.2024 г.), издадени от „Боал М инвест“ ЕООД - подизпълнител по договора между ревизираното дружество и „Лог Сибيريا“ ЕООД.

Въз основа на констатираните с РД и РА обстоятелства, които бяха изложени по – горе ревизиращият екип приел да не са извършени реални доставки на услуги, защото не били представени „доказателства за вида на консултантските услуги и дейности, за лицата, основанието и резултата от извършването им; „Боал М инвест“ ЕООД не е разполагало с обективна възможност да достави процесиите услуги, тъй като нито от прекия доставчик, нито от неговия предходен такъв са ангажирани доказателства, сочещи лицата, извършили

услугите, тяхната квалификация, къде и как е извършена и предадена услугата“. О. извод е мотивиран и с констатациите, че: (РА, л. 59 и сл. от делото): „договорът за предоставяне на консултантски услуги, сключен между „Бъдеще-Надежда“ ЕООД (възложител) и „Боал М инвест“ ЕООД е подписан на 08.09.2023 г. от Б. Р., в качеството на управител, но същият не е разполагал с представителна власт, понеже е станал едноличен собственик и управител, считано от 15.09.2023 г., като това обстоятелство било вписано в ТР на 20.09.2023 г.; договорът за извършване на консултантската услуга сключен между подизпълнителя „М+Л Е.“ ЕООД и „Боал М инвест“ ЕООД е с дата 01.09.2023 г., т.е. предхожда сключването на договора за възлагане на консултантската услуга, сключен между „Бъдеще-Надежда“ ЕООД и „БОАЛ М инвест“ ЕООД – 08.09.2023 г. Тези факти, според органите по приходите „разколебават истинността на представените доказателства“. Според ревизиращите, от „Бъдеще-надежда“ ЕООД е следвало, но не са представени „доказателства колко и какви експерти са работили за изготвяне на крайния продукт от консултантския договор, колко време са работили, как е калкулирана цената на услугата и т.н., кое е наложило използването на посочените дружества като консултанти, при положение, че информацията необходима за индексацията на цените по ПМС №290/27.09.2022 г., с което е била одобрена МЕТОДИКА за изменение на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация е общодостъпна в информационната система „ИНФОСТАТ“ на НСИ“.

В тази част Съдът също приема РА за незаконосъобразен и необоснован, предвид вече изложените по отношение фактурите към „Лог Сиберия“ ЕООД мотиви, касаещи ресурсна обезпеченост, място на извършване/предаване на услугата, недоказване, с ясно дефиниране данъчна измама. Неправилно е отказано правото на приспадане на ДК, в размер на 150 000 лв. по двете фактури (м. 10.2023 г. и м. 01.2024 г.), издадени от „Боал М инвест“ ЕООД - подизпълнител по договора между ревизираното дружество и „Лог Сиберия“ ЕООД и в тази част актът подлежи на отмяна.

Неоснователно е компрометиран сключеният на 08.09.2023 г. договор за предоставяне на консултантски услуги, между „Бъдеще-Надежда“ ЕООД (възложител) и „Боал М инвест“ ЕООД, понеже е подписан от Б. Р., в качеството на управител, който към датата на подписване все още не е бил вписан като такъв. В тази връзка е приложима нормата на чл. 301 ТЗ, според която, „когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването“. Няма данни и ответникът не твърди легитимен представител на дружеството да е оспорил договора.

■■■. Относно отказа на ДК - 200 000 лева по фактура, издадена от „АМ КОР БГ“ ЕООД, с предмет „Консултантски услуги“.

Предвид констатациите, използвани за мотивиране на отказа, които бяха цитирани по – горе Съдът приема, че и в тази част ревизионният акт е необоснован и незаконосъобразен, вкл. по отношение мотивите, вече изложени по отношение фактурите към „Лог Сиберия“ ЕООД, касаещи ресурсна обезпеченост, място на извършване/предаване на услугата и пр. Органите по приходите се позовават на представени от ревизираното дружество: фактура, банкови извлечения, аналитичен доклад към договор за предоставяне на консултантски услуги, от 11.09.2023 г., с предмет „Сравнителен анализ, обработка и

проучване на ръста на цените на материалите и суровините и разходите в строителния сектор“, които Съдът не открива в представената от ответника преписка. От друга страна наличието на такива документи, неоспорени от ответника в съдебното производство не подкрепя изводите за нереалност на доставката. Отбелязано е, че на „Ам Кор БГ“ ЕООД „е извършена насрещна проверка, в хода на която не са представени изисканите документи“. Налични са в папка-приложение № 1 (л.л. 318-329) искане за извършване насрещна проверка, ИПДПО, протоколи за посещение на декларираните адреси. Изследвана е подадена от „Ам кор БГ“ ЕООД ГДД по чл. 92 ЗКПО, която не е приложена и за която не е посочено за коя година е. Изследван е и дневникът за покупки, в който са отразени само фактури от „Миленита комерс 2023“ ЕООД (дерегистрирано по ЗДДС). Посочено е, че на „Ам кор БГ“ ЕООД била извършена ревизия по ЗДДС за периода от 01.07.2023 г. до 31.10.2023 г., приключила с Ревизионен акт № Р-22220423007120-091-001/03.10.2024 г. (без данни за влизане в сила), според който дружеството не разполага с персонал и активи, с които да извърши фактурираните услуги към клиента си. Според мотивите от РА, „не са представени документи за приемане, респективно предаване на конкретно извършена работа, и не е уточнен характерът на извършената работа; не е представена информация кои лица са извършили услугите, и притежават ли необходимата професионална квалификация, какъв е вида на извършените услуги; не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи-материали, труд и др.; за установяване на естеството на извършените от „Ам кор БГ“ ЕООД услуги е необходимо да се анализират не само договорите, въз основа на които са извършени услугите, а и съпътстващите доставките документи, в т.ч. справки, доклади, приемо-предавателни протоколи и други“. Доказателствената стойност на приложените в папка-приложение № 1 (л.л. 318-329): искане за извършване насрещна проверка, ИПДПО, протоколи за посещение на декларираните адреси, според Съда е разколебана, предвид несъответствие на протоколите с реквизитите, установени с чл. 50, ал. 2 ДОПК, вкл. (т. 3) посочване на *„имената, адресите и качеството на лицата, които не са органи по приходите и са участвали или присъствали при извършване на действията; (т. 9) събраните доказателства“*. С други думи, не е доказана обективна невъзможност да бъде намерено на декларираните адреси „Ам кор БГ“ ЕООД, за да бъдат изяснени важни за случая факти и обстоятелства, съответно дружеството да представи релевантни документи. В частта относно отказа на ДК 200 000 лева по фактурата от „АМ КОР БГ“ ЕООД, с предмет „Консултантски услуги“ ревизионният акт също подлежи на отмяна, като незаконосъобразен и необоснован.

Ревизионният акт следва да бъде оставен в сила, като правилен и законосъобразен в частите, относно отказа на ДК, начислен с фактури, издадени от: „Хоум стандарт“ ООД (25 947, 35 лв.), с предмет авансово плащане за МПС „Порше Панамера“; „Промосейл“ ЕООД (35 830, 18 лв.), с предмет „аванс и наем“ (три фактури).

Във връзка с тези фактури, както с жалбата пред решаващия административен орган, така и с тази до Съда, и в писмената защита от адвоката не са изложени каквито и е да е аргументи и възражения. Доколкото пред директора на Дирекция „ОДОП“ – С. и пред Съда се поддържа оспорване на ревизионния акт, като цяло, настоящата съдебна инстанция дължи излагане на мотиви и за тези части.

От дружеството-жалбоподател не бяха оспорени констатациите на ревизиращите органи, с оглед на което следва да бъде прието наличието на основанията, по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗДДС, респ. – липсата на изключенията по ал. 2 на чл. 70, като в тази част (за общо отказан ДК – 61 777, 53 лв.) ревизионният акт следва да бъде потвърден.

Ревизионният акт е правилен и законосъобразен, и в частта, относно отказът на ДК (общо 707, 23 лв.), начислен с фактури, издадени от: „ОМВ България“ ЕАД и „ШЕЛ България“ ЕАД за доставки на горива, поради това, че: не са представени пътни листове, справки за изписано и изразходвано гориво по разходни норми на МПС и други документи, удостоверяващи използване в стопанската дейност на дружеството.

Неоснователна е жалбата и в частта, относно отказа на ДК (3 299, 04 лв.) по девет фактури, издадени от „Солис“ ЕООД; „Лъсков Стефан Димитров 2“ ЕООД; „Дикра метали“ ЕООД; „Ангро трейд“ ООД; „Белвиа“ ЕООД; „Баухаус България“ ЕООД за доставка на материали - ремонт, предвид споделени от Съда мотиви и заключения за липсата на доказателства, за влагане на материалите в конкретен обект, за ремонт на обект или ползването им за последващи облагаеми доставки.

В заключение:

Ревизионен акт № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г., издаден от органи по приходите, при ТД на НАП - С., потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. с Решение № 642/01.07.2025 г. е валиден, НО Е ЧАСТИЧНО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН И НЕОБОСНОВАН, И ПОДЛЕЖИ НА ОТМЯНА, В СЛЕДНИТЕ ЧАСТИ:

А/ 1. относно декларирани от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД продажби на „Лог-Сиберия“ ЕООД, предвид издадени шест фактури с предмет „възнаграждение по договор“ и една фактура с предмет „авансово -плащане“, във връзка с които ревизиращите определили нулева данъчна основа, като приели, че ДДС, в размер на 552 000 лв. е изискуем от издателя на фактурите, на основание чл. 85 ЗДДС; **2.** по двете фактури, издадени от „Боал М инвест“ ЕООД, с предмет „възнаграждение по договор“ и отказано право на ДК, в размер на общо 145 000 лв. (74 137 евро), за данъчни периоди м. 10.2023 г. и м. 01.2024 г., заедно със съответните лихви, в размер на общо 24 198 лева; **3.** отказан ДК, в размер на 200 000 лева (102 258 евро) по фактурата, издадена от „АМ КОР БГ“ ЕООД, с предмет „Консултантски услуги“, за данъчен период м. 10.2023 г., заедно със съответните лихви, в размер на 34 554 лева.

Б/ Ревизионният акт СЛЕДВА ДА БЪДЕ ОСТАВЕН В СИЛА, като правилен и законосъобразен в частите, относно: отказа на ДК, начислен с фактури, издадени от: „Хоум стандарт“ ООД (25 947, 35 лв.= 13 266 евро), с предмет авансово плащане за МПС „Порше Панамера“; „Промосейл“ ЕООД (35 830, 18 лв.=18 320 евро), с предмет „аванс и наем“ (три фактури); отказа на ДК (общо 707, 23 лв.=360 евро), начислен с фактури, издадени от: „ОМВ България“ ЕАД и „ШЕЛ България“ ЕАД за доставки на горива; отказа на ДК (3 299, 04 лв.=1 687 евро) по девет фактури, издадени от „Солис“ ЕООД; „Лъсков Стефан Димитров 2“ ЕООД; „Дикра метали“ ЕООД; „Ангро трейд“ ООД; „Белвиа“ ЕООД; „Баухаус България“ ЕООД за доставка на материали - ремонт.

Частичната отмяна на РА № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г. (за сумата от общо 403 752 лева (главница и лихви) обуславя основателност (чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК)

на заявеното от дружеството - жалбоподател искане за възстановяване на разноските за водене на делото, но съразмерно на уважената част от жалбата и съгласно представения списък по чл. 80 ГПК (25, 56 евро държавна такса; 555, 56 евро възнаграждение за вещото лице адвокатско възнаграждение 2 500 евро). На тези основания ответникът следва да бъде осъден да възстанови на „Бъдеще-Надежда“ ЕООД, съразмерно на уважената част от жалбата сумата от 5 062 лева (2 588 евро). Съразмерно на отхвърлената част от жалбата (за сумата от 73 684 лева) дружеството-жалбоподател дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето и изр. четвърто ДОПК, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от “БЪДЕЩЕ-НАДЕЖДА“ ЕООД РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г., издаден от органи по приходите, при ТД на НАП - С., потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. с Решение № 642/01.07.2025 г., В СЛЕДНИТЕ ЧАСТИ, ОТНОСНО: декларирани от „Бъдеще-Надежда“ ЕООД продажби на „Лог-Сибيريا“ ЕООД, предвид издадени шест фактури с предмет „възнаграждение по договор“ и една фактура с предмет „авансово -плащане“, във връзка с които е определена нулева данъчна основа е прието, че ДДС, в размер на 552 000 лева е изискуем от издателя на фактурите, на основание чл. 85 ЗДДС; две фактури, издадени от „БОАЛ М ИНВЕСТ“ ЕООД, с предмет „възнаграждение по договор“ и отказано право на данъчен кредит, в размер на общо 145 000 лв. (74 137 евро), за данъчни периоди м. 10.2023 г. и м. 01.2024 г., заедно със съответните лихви, в размер на общо 24 198 лева; отказан данъчен кредит, в размер на 200 000 лева (102 258 евро) по фактура, издадена от „АМ КОР БГ“ ЕООД, с предмет „Консултантски услуги“, за данъчен период м. 10.2023 г., заедно със съответните лихви, в размер на 34 554 лева.

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от “БЪДЕЩЕ-НАДЕЖДА“ ЕООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221124002091-091-001/31.01.2025 г., издаден от органи по приходите, при ТД на НАП - С., потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. с Решение № 642/01.07.2025 г. В ЧАСТИТЕ, ОТНОСНО: отказан данъчен кредит, начислен с фактури, издадени от: „Хоум стандарт“ ООД (25 947, 35 лв. = 13 266 евро), с предмет авансово плащане за МПС „Порше Панамера“; „Промосейл“ ЕООД (35 830, 18 лв.=18 320 евро), с предмет „аванс и наем“ (три фактури); отказа на ДК (общо 707, 23 лв.=360 евро), начислен с фактури, издадени от: „ОМВ България“ ЕАД и „ШЕЛ България“ ЕАД за доставки на горива; отказа на ДК (3 299, 04 лв.=1 687 евро) по девет фактури, издадени от „Солис“ ЕООД; „Лъсков Стефан Димитров 2“ ЕООД; „Дикра метали“ ЕООД; „Ангро трейд“ ООД; „Белвиа“ ЕООД; „Баухаус България“ ЕООД за доставка на материали - ремонт.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да възстанови на “БЪДЕЩЕ-НАДЕЖДА“ ЕООД – ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и възнаграждението за

един адвокат, в размер на общо 5 062 лв. (пет хиляди и шестдесет и два лева (2 588 евро), съразмерно на уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА “БЪДЕЩЕ- НАДЕЖДА“ ЕООД – ЕИК:[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв. (двеста лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: